

CO NOVÉHO U HRDINU ? ? ?

píše: Biafra

No je toho celkem dost. Pár věcí bych mohl připomenout a s těch připravovaných bych mohl pustit chlup a poodhrnout naší hu - dební /i soukromou / kuchyn. No takže můžem začít asi od té doby co se letos Naci vrátil z nemocnice. Už když hekal na 5B tak bylo domluvených pár kšeftů. Poptávka na tento rok nepamatuje obdoby a po Roskfestu se to, ještě z dvojnásobilo a jednoho dne mě z toho zkurvenýho vyřizování asi zákonitě pleskne. To byste nevěřili co ~~to zabere času a peněz za telefonáty a poštovné. Jestli se to bude pořád takhle zvyšovat , tak tomu budeme muset udělat prítěž a nejspíš přestaneme na nějaký čas vystupovat a oddáme se studiím na zkušebně a skláření nových songů, na což máme momentálně málo času.~~

První kšeft letos bylo Brno. Hráli jsme tam na půl s Garáží a bigbít se vyvedl na jedničku, ikdyž jsme to nečekali, protože Naci se vrátil z nemocnice přesně týden před vystoupením, takže jsme neměli skoro nic nazkoušeno. No, ale povedlo se zvuk byl solidní a lidi taky. Bohužek se tam opět natočila/k našemu vzteku/ kazeta a víte sami jak to nesnáším když nám někdo vydává něco bokem. Ty lidi jsou jak blbý. Našlo se jich dost co tvrdili, že je ta kazeta špičkově nahaná a já se o tom chtěl přesvědčit a vyžádal jsem si jí k poslechu a taky k tomu abych věděl, jaké kazety vlastně máme. Dopadlo to přesně tak, jak jsem čekal, úplný opak. Kazeta je natočena stupidním bigbeatovým až metalovým zvukem. Bicí i zpěv jsou naechovaný přesně tak jak bychom to v životě neudělali, bicí mají odporný "běžný" zvuk a basa není vůbec slyšet. Kytara taky nic moc a sola chytřej zvukař vůbec nevytaho- val. No hrůza, ale hlavně že je tam echo, to je základ !

Pár dnů po Brně nás čekalo koncertování doma v Jihlavě na Hrádku. Až na problémy z dopravou vše O.K. Zvuk špička/po dlouhé době s náma zase začal makat Fridrich a je to hned znát/ až na zpěv, ten tam zanikal, ale to byla spíše chyba sálu než zvukaře. Bohužek vyso- koškoláci na nás koukali z hubou dokořan a nic nechápali. Divili se hrstce jihlavských punkerů proč na to tancují a co to vše má vlastně znamenat. Nejvěrnější publikum zde tvořili naše drahé polovičky, a pár kámošů, a přišla i Škarpa, a Roura s dcerou a z něho byli snad nejvíc na větvi. Punkáč a má dítě! Šokující! Nemožné! Nám se hrálo perfektně a koncert bych nazval veřejnou zkouškou .

Další hraní nebylo sice veřejné, ale pro veřejnost je určeno. Mnoho lidem to asi otevře, nebo zavře hubu, ale je to tak. Nahrávali jsme v " MOZARTEU ". My sami na to koukali prvně jak husa do flašky, když jsme tu nabídku dostali, ale neváhali jsme. Natáčeli jsme fungl novou vářku - Dům na demolici/Biafra/a je to typickej hrdinskej neopunk. prvně nám říkali, že to bude možné i na singl, ale nakonec se s toho vyklubalo, že to bude na video kazety s názvem ROCK-PANORAMA I. a II. a půjde to do půjčoven. Jestli se to dostane i jímam, těžko říct. K video - clipu samotnému se vrátím později. Ted jsme ve studiu a kaž - demu nám přidělili jednu "kukaň" a včil hoši hrajte. No šílený, vůbec to nešlo a my sami jsme na sebe ani pořádně neviděli, jenom se slyšeli ve sluchátkách. Jelikož je norma na natočení jedné písničky 8! hodin tak rejža, po přestavbě aparatury tak abychom na sebe viděli a lépe se slyšeli, rozhodl, že uděláme pauzu, že by se to jinak do rána nenato - čilo. Řidiče Honzu zatím poslal do autobusu pro meruňku a bechera, které jsme měli ale připravený až na zpáteční cestu s tím, že budem pít buď na žal/nepovedlo se/ nebo ne vítězství/povedlo se/. Zkrátka na kaž - dý pád bychom to vypili. Honza donesl kořalku a my i s personálem jsme zasedli ke stolu a jali se nasávať inspiraci. Měli jsme si spolu i o čem povídat/ zvukaři Mozartea k smrti nenávidí metal/, a celkem pří - jemně jsme se odreagovali. Najednou rejže řekl: "Hoši tak dost, nebo se vožerete. Běžte to nahrát, teď je ta pravá chvíle!". A opravdu na podruhé jsme to stočili jedna básen a pro kluky tím natáčení skončilo. Pro mne však nikoliv. Dotáčalá se sola a po nich zpěv. I to jsem zvládl ce - lkem rychle a bez potíží, až na to, že když byl zpěv natočan a mixoval se výkřik před solém jsem " chytře " rukou praštil do mikrofonu a mohlo se mixovat znova. Nakonec /ve studiu/ vše dobře dopadlo, nezpíval jsem i zdvojené refrény, zbalil se aparát a okolo půlnoci jsme se vydali směr Jihlava. Jak jsem již řekl, jeli jsme autobusem/obytným/ a kořalku jsme měly s sebou. Začalo to vlastně tak nevině, ale nakonec jsem se "vožral jako prase" jak suše druhý den konstatovala Jaminna. Z cesty si moc nepomatuju/měl jsem nakoupíno už v Praze/, ale musely se díť asi věci. Celou sobotu jsem proležel jako lazar a bylo mi moc zle. Už to opravdu nikdy neudělám/ ?/! Ale uznejte, vždyť to byl přece důvod a né malej! A já měl opravdu co zapíjet !!!

Týden po natáčení v mozarteu nás čekal Rockfest 88. Já osobně jsem si tentokrát nedělal nějaké iluze a čekal jsem opět celý den nuďu uprostřed zmatku, bolení hlavy, a nervy na pochodu. Ovšem velice jsem se mýlil. Věci a události se vyvynuly úplně jinak a to v náš prospěch. Začalo to hned u vstupu do paláce kultury při přihlašování. Rockfest sám by se dal rozepsat na několik stránek, ale já to raději nějak shrnu/alespoňse o to pokusím/.

Hned jak jsme vešli do dveří paláce, tak pořadatelé vyřídili všechny formality, a asi během deseti minut jsme byli už na šatně a rozdělovali si "papíry", vyřizování a stravenky. Oproti minulému roku jsme s tím ušetřili dobrý dvě hodiny. Potom nás čekal první záhul. Natáčení video-clipu v garážích paláce kultury. Barandovští filmaři ovšem měli trochu zkluz, protože nešel proud do kamer. Další problém byl, že jsme potřebovali sehnat bubny k natáčení. Naci to nejprve zkoušel půjčit si Tamy od Citronu, který točil po nás, ale dopadlo to špatně. Naci už to nevydržel a po chvíli přemlouvání je poslal do prdele. Po tomto neúspěchu se odebral obejít sály a tam zbalil první škopky co mu padly do oka/ bez toho aby se zeptal jestli vůbec může/. Konečně začali zkoušky k filmování. Hráli jsme pochopitelně na plejbek, ale říkám vám, byl to záhul. Nemohl jsem se trefit do záznamu se zpěvem, protože jsem to blbě slyšel. Nakonec vše dobře dopadlo. Akorát rejža několikrát upozornil Naciho: "Netlem se tak blbě, vždyť ty jsi pankáč, tak se trochu musíš tvářit!" A Kosťu, že se tam klátí jak pometlo ve větru. No zkrátka byla celkem sranda a po dvou hodinách jsme si pustili už hotový záznam. Nevěřili jsme vlastním očím. Je to opravdu nářez. Typicky punkové video. Celé to působí strašně ponuře. Všechno je skoro ve tmě, akorát dva lefrektory prosekávají siluety postav. Jsou tam špičkové stříhy na tváře. Když jsem zpíval, tak kamera brala skoro pořád mě a povedl se mi tam špičkovéj škleb přímo do stopky. Jinak záběry jsou bezvadně chaotické a celý je to černobílý/ jak jinak, že/. Pak nám dali každému dvě kila a, bylo po všem. To hlavní nás ale ještě čekalo. Odpoledne byly zvukovky a oběd kde jsem málem rozhodil sandál jednomu kryploví co nás "kameroval" když jsme jedli. No - debil! Jaminna s Gerdou, které měli hlavní úkol pečovat o mé nervy měli večer co dělat. Když se totiž naplnil čas, tak jsem se šel podívat do sálu jak to tam vypadá a plesklo mi. Sál byl narvanej k prasknutí, a s ním i podium. Lidí tancovali mezi muzikantama a to bych nesnesl. Bylo ovšem vidět, že je s podia nedostane ani Pánbůh. Byli jsme všichni nasraný a já měl nervy v kýblu. Vyškrtal jsem půlku repertoáru a šli jsme na věc. Když jsem vylezl na pořák tak mě popadl vztek a řekl jsem lidem ať jdou do hajzlu a udělají nám místo, jestli od nás chtějí nějaký výkon. Jako mávnutí proutkem/kouzelným/ by se dala popsat tato chvíle. ONI MĚ POSLECHLI! Nevěřil jsem. Pořadáci udělali kvůli nám extra pauzu a zvukař uvolnil Fridrichovi místo a ten hned přezvučil celou aparaturu. Pak začla zhasínat světla v sále a po úvodu Naciho bubny "rozjely" TANKY a s tím i celý koncert. Bylo to něco fantastickýho lidi úplně změnili chování a byli přímo skvělý. Naci hrál jak bůh až z něj lilo, Kosťa klasicky narvanej mezi lidma a hystericky jim řval všechny texty přímo do ~~XXX~~ tváře a i on měl svůj den. Když jsem viděl i cítil, že je vše zachráněno a z jakou vervou se to rozjelo, tak jsem se urval z řetězu.

Řval jsem co mě hlasivky stačily, skákal jsem, lítal jsem a úplně jsem ztratil pojem o prostoru a čase. Byl to báječný pocit. Naše věrné punkové publikum nás odměňovalo po každé skládce výbuchem aplausu a když jsem něco říkal, tak poslouchali, aby se něco dozvěděli, hlavně když jsem uváděl nové věci. Byli úplně v transu/my taky/ a byli výborní. Jestliže jsme měli před rokem úspěch tak letos to bylo dvakrát takový. Byli jsme bezkonkurenčně nejlepší kapela večera. A to i díky zvuku, který dokázal Fridrich tak perfektně vyčarovat/pravda zapaloval si při tom jednu cigaretu od druhé, ale stálo to zato/. Bylo nám i dobře rozumět a na tom mi vždycky dost záleželo. Naši nejbližší /i my sami/ vyhodnotili akci jako nejlepší koncert za dobu existence HNF a to je co říct. Zvuk perfektní, atmosféra vynikající, publikum skvělé, zkrátka bez chyby. Přetáhli jsme vystoupení o 20 minut a když při přídávku TO SVĚT SE POSRAL Fridrich stágl zpěv, tak to bylo úplně jedno - lidi zpívali za mě. Pamatuji se že jeden odvážlivec si stoupl vedle mě asi na metr a celý text písně mi hekticky řval přímo do ucha/mohl jsem se ho perfektně držet když mi vypadl text/ znal ho do detailu a byl "v sedmém nebi". Koncert skončil a vyprovázel nás obrovský potlesk a skandování H - N - F -. Fridrich ke mě přiběhl, mlátil mě do břicha a řval : "...to bylo Biafro co !!!". A já můžu jen závěrem dodat - ...to bylo...

Od té doby jsme zatím nehráli, ale kšeftů je dost, hlavně Praha a Brno. Za tejdén to vypukne a pak je každý týden něco, jak jsem řekl až moc. Hlavně aby bylo čím jezdit. Teď si dáváme pauzu i se zkouškama / jednou týdně/ ovšem pro mě pauzy vlastně neexistují. Buď něco poslouchám nebo skládám, nebo píšu třeba tyto řádky atd. atd.... Momentálně máme v jednání turné do Polska na týden se čtyřmi koncerty. Zařizuje se to přes Brno, ale vše je ve hvězdách. Po hudební stránce se chystáme v létě natčít 4 program " Dům na demolici ". měl by přinést hodně nové - ho. Bude se to i jinak natáčet asi přes naší vlastní aparaturu a bude to monofoně, jelikož půjčování stereo aparátu nás stálo vždycky moc peněz a čekání a bylo to na jeden den, takže jsme museli třeba za 6 ! hodin natočit celou kazetu. Takhle na to bude víc času, třeba za den xxxxx dvě až tři skladby, ale aby to stálo za to. Natáčení by nemělo trvat déle než měsíc. Skladby jsou připraveny, jen to trochu ještě dopilovat a připravit aranžmá kazety, obal, techniku a další věci a to je práce na několik desítek hodin, když při tom všem máte ještě vystupovat !. Celý pořad je z mé dílny, což je na jednu stranu dobře, ale zase na druhou stranu to působí dojmem " Biafra a Hrdinové ". Možná za to můžu já že vše nekompromisně řídím a k skladbám co občas přinesou kluci se stavím dost tvrdě a furt se mi na tom něco nezdá, ale zase se musí nechat že kluci na to serou. Odvedou sice perfektní výkon na podiu, ale k ostatnímu je musím dokopat. No možná je to tak lepší a nebo je chyba jinde. Taky je fakt, že skladby jsou stále náročnější/hlavně rytmičky /

a že se ať chceme či nechceme blížíme skoro k hard - coru a to hlavně kvůli Naciho schopnosti hrát se stále větší rychlostí. Když si teď někdy poslechnu " Válku ", tak se musím smát, jak jsou třeba Tanky pomalý proti tomu, jak to hrajem teď. V jádru jsme ale stále neopunková kapela a podle mého z dosti vlastním stylem.

Na závěr tohoto povídání bych chtěl ještě trošku prozradit a nastínit co se chystá nového z hlediska skladatelského. Momentálně pracuji na něčem podobném jako byl/prozatím náš poslední projekt/ - Horrorový věk. Podobné to ovšem Horrorovému věku bude pouze tím, že se to bude opět vymikat našemu normálnímu směru a bude to opět ze spiritistického, mystického a okultního světa. Nijak se netajím sympatiemi k těmto "věcem" a podnikání v této oblasti ve mě rozhybalo vznik Horror - punku. Dále to bude opět neproveditelné hrát veřejně a sami bychom to asi ani nechtěli i kdyby to šlo. alespoň já osobně ne. Bude to vše až moc ožehavje soukromé a osobní a budem to věnovat ještě menšímu počtu lidí než H.V. Makám na tom zatím sám, ale na zkušebně to bude záhuľ pro všechny /hoši těšte se/. Bude to i delší než Horrorový věk a dá to i víc práce. Budu tam nutně potřebovat dívčí vokály/holky bude konkurz?!/ a jestli Košta sežene tak basové violončelo. Poprvé v dějinách HNF se na kazetě objeví klávesový syntezér/pouze v některých skladbách, ta viola pouze v jedné/ a opět to bude chtít maximální využití bicích. Basa normal a kytara zpětné vazby, zkrátka chceme si s tím vyhrát. Ale jak jsem řekl bude to pouze pro lidi co nás blíže osobně znají. Normálnímu fanouškovi HNF by asi při poslechu vypadali vlasy/Naci by byl jistě rád/a taky proto že kdo nás blíže zná, lépe pochopí i obsah projektu. Jihlavský punk je stejně uzavřená společnost lidí která jen tak někoho mezi sebe nepustí/a naopak/. Možná je to tak lepší a vám je to vlastně i věnovaný. No ale konkrétně. Bude se to jmenovat " Nová Drákulománia ", podle jedny skladby. Další nesou názvy jako: Na mučidlech, Sochy, Bůh války, Gotický román a další. Bude tam asi deset věcí, to ještě není přesně určeno, teprve se to rodí a já doufám že se to dobere k úspěšnému konci. To už pak záleží i na vás jak to přijmete či nikoliv. Budou k tomu možná i nějaký fátky a extra obaly. Takže to by bylo k přípravám " Nová Drákulománia " :XX

Na závěr chci ještě dodat, že bychom chtěli dělat písničky i jiný než je to válečné téma na které si už u nás každý zvyk. Chtěli bychom zpívat i o jiných věcech v tomhle bordelu a taky abychom nebyli ve všem tak textově náročný/ něco jako Dům na demolici/. Člověk nikdy dopředu neví, ale říkám vám, co to půjde, tak budem hrát NA PLNÝ PECKY!!!